

آسیب‌شناسی‌های تک فرزندی در جامعه (با نگاهی به دستورات اسلامی)

فاطمه علیزاده^۱، محمدمهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ سطح دو (کارشناسی) رشته فقه و اصول، مدرسه علمیه فاطمه الزهرا (س)، کوی علوی اهواز، فعال فرهنگی و پژوهشگر

^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۳ دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، مدرس دانشگاه

چکیده

تک فرزندی پدیده‌ای است در علم جامعه‌شناسی، نوعی از خانواده هسته‌ایست که از تغییر در سبک زندگی افراد جامعه‌پذیر به وجود می‌آید از این والدین با اتکا بر جنبه مالی باعث شده که این پدیده ظهور به صورت امری منطقی قلم داد شود تلقی اینگونه از والدین این است که فرزند واحدی را تربیت کنند. هدف اصلی تحقیق بررسی تک فرزندی سلامت کودکان، مسایل مربوط به معایب مزایای تک فرزندی و پیامدهای آن می‌باشد. نتایج یافته‌های پیشرفته در حال توسعه امروزی داشتن فرزند زیاد چند مطلوب نیست تامین لوازم آسایش زندگی برای تعداد کمتری از فرزندان مقدور است. لذا والدین به داشتن یک تا سه فرزند اکتفا می‌کنند. این تعداد کم فرزندان، فرزندسالاری را به دنبال خواهد داشت. در بعضی موارد نیز اختلالات رفتاری، بچه‌ها در محیط خانه به علت حمایت‌های زیاد تأمین شدن بی اندازه، تجربه نکردن شکست لوس بی مسیولیت بار می‌آیند. و در آینده‌های نه چندان دور در محیط اجتماع هم برای خود هم برای اطرافیان مشکل ساز خواهند بود. در هیچ زمان کم فرزندی یا کم فرزندی در جامعه ایران مانند زمان حال فراگیر نبوده است؛ در اسلام نیز به داشتن چند فرزندی با رعایت شرایطی توصیه شده است. و از تکثیر نسل به عنوان یکی از اهداف مهم ازدواج یاد کرده است احساس تنهایی، لجبازی، شکنندگی، کم‌تحملی، پرتوقعی، سرخوردگی، اعتماد به نفس کاذب و بسیاری از آسیب‌های رفتاری و دیگر از جمله پیامدهای روحی و روانی تک فرزندی است. که بنا به نظر روانشناسان حمایت‌های بی دریغ پدر و مادر هم نمی‌تواند جایگزین مناسبی برای کمرنگ شدن آن باشد چرا که تنهایی باعث می‌شود تا کودک در برقراری ارتباط با دیگران دچار مشکل شود. و نتواند با سایر همسالان برخورد مناسبی داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: تک فرزندی، خانواده تک فرزند، جمعیت، فرزندسالاری